

løse kontrol med private vandværker fundet det overvejende betænkeligt at udvide adgangen til ekspropriation til fordel for private fællesvandværker ud over, hvad der følger af lovforslagets § 15, stk. 2, og § 42. Udvalget har derimod fundet det rimeligt at give mulighed for at inddrage grundejere under allerede eksisterende private vandværker i medfør af forslagens § 25, stk. 2, uanset om ikke alle de pågældende grundejere er enige i, at værket i denne forbindelse fortsætter som privat. Der henvises herom til ændringsforslag nr. 12. Udvalget har endelig fundet det rigtigst, at kommunalbestyrelsernes afgørelser også om private vandværkers regulativer kan indbringes for en tilsynsmyndighed, jfr. ændringsforslag nr. 28.

Udvalget har drøftet et forslag fra landbrugsorganisationerne om, at lovforslagets bestemmelser om erstatning for skader ved grundvandstandssænkning, jfr. § 19, stk. 1, suppleres med en regel, hvorefter vandforsyningsanlægget skal betale erstatning, medmindre det kan påvises, at der ikke foreligger den fornødne årsagsforbindelse mellem sænkning og skade. Udvalget har imidlertid ikke ment at burde optage en sådan regel i lovforslaget.

Udvalget har endvidere overvejet, om det er rimeligt at opretholde reglen i forslagens § 22, stk. 3, om differentiering af vandpriserne i områder, hvor et antal kommuner teknisk er henvist til at tage deres vand fra et større vandforsyningssystem, som tilhører en centralkommune. Indenrigsministeren har herom oplyst over for udvalget, at reglerne i § 22 ikke skal ses som udslag af et almindeligt princip for leveringsvilkår fra et fælles vandforsyningsanlæg i et udviklingsområde, og at man antagelig i en række fremtidige tilfælde, hvor der skal oprettes vandværker i sådanne områder, vil undlade at give den oprettende kommune eneret til bestemte vandmængder; man vil tværtimod forpligte kommunen til at levere vand fra værket til andre kommuner, som værket ligger naturligt for, i det ubestemte omfang kommunerne får brug for vandet. I så fald må alle kommunerne senere deltage i videreudbygning af vandforsyningen til en fælles pris for det pågældende og senere værker. En sådan ordning vil kunne bestemmes af landvæsenstretterne med hjem-

mel i §§ 18, stk. 1, 20 og 21. Prisreglerne i § 22 har herefter kun betydning, hvor der allerede er givet eller fremtidig måtte blive givet en kommune eneret til en bestemt vandmængde. Ministeren har oplyst, at han finder det urigtigt at gribe prismæssigt ind over for en sådan eneret uden samtidig at kunne løse andre tvivlsspørgsmål mellem kommunerne på områder, der ikke vedrører vandforsyningen. Udvalget er med ministeren enig i, at spørgsmålet bør løses ved en samlet løsning af tvivlsspørgsmål mellem de pågældende kommuner, hvorved bemærkes, at der i øjeblikket forhandles om en sådan løsning for hovedstadsområdet vedkommende.

Endvidere har udvalget overvejet rækkevidden af lovforslagets § 39, herunder med henblik på bestemmelsens anvendelse på spredning af vejsalt og kunstgødning og sprøjtning med ukrudts-, skadedyrs- og svampedræbende midler. Indenrigsministeren har i denne forbindelse udtalt, at der ikke i øjeblikket er grund til at antage, at disse spredninger, der har store nyttevirkninger, ved fornuftig anvendelse vil medføre skader, som skulle nødvendiggøre indskriden efter § 39. Stoffernes virkning på vandforsyningen i fremtiden bør dog undersøges nærmere, hvilket lovforslagets § 49 giver forøget mulighed for. Endelig har udvalget overvejet, hvilke regler indenrigsministeren bør kunne give i medfør af § 39, stk. 2, navnlig om indskriden over for allerede nedgravede olie- og benzintanke. Udvalget er med ministeren enig i, at der næppe vil kunne siges noget nærmere herom, forinden det teknikerudvalg, som for tiden arbejder med spørgsmålet, har afgivet betænkning, og udvalget har derfor taget til efterretning, at indenrigsministeren til sin tid vil tilsende folketinget teknikerudvalgets betænkning.

Efter udvalgets gennemgang af lovforslaget har indenrigsministeren stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1-31, som er tiltrådt af udvalget, og hvorom nærmere henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag.